

SEMECHŇÁK

Zpravodaj Obecního úřadu Semechnice

Ročník XXIII/číslo 2, 24. 7. 2019

www.semechnice.cz, semechnice@semechnice.cz

Sledujte naše aktivity na <https://www.facebook.com/obecsemechnice.cz/> a zapojte se také.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
letní číslo našeho zpravodaje je tentokrát věnováno oslavám založení hokejového oddílu. Všude, kam přijdu v našem kraji a zjistí, kde bydlím, hned se ptají: Ještě hrajete v Semechnicích lední hokeji? Už jsme raritou v českém hokeji. Na úrovni krajů celé republiky venkovské kluby úplně zanikly. Jsme jediní bez vlastního zimního stadionu, hrající jakoukoliv krajskou soutěž.

Bohužel, i u nás máme problémy jak sehnat hráče na tuto soutěž potřebných kvalit, již 5 let nemáme žádné mládežnické družstvo. Pryč je to nadšení při zakládání oddílů. Byla jiná doba, bez televize, mobilů a počítačů. I tehdy však nebylo moc domácích hráčů, kteří se prosadili v dospělém týmu, i když hrát to zkoušel v naší vesnici každý kluk. Pomohli nám ale hráči ze sousedních obcí, a že jich za těch 80 let bylo.

Děkuji touto cestou všem těm stovkám lidí, kteří se zasloužili

o to, že dnes na danou otázku odpovím: Ještě v Semechnicích hrajeme!

Nyní pár řádků k obecním záležitostem. Na Římském kopci se na podzim začne stavět příjezdová komunikace a inženýrské sítě k 17 stavebním parcelám. V měsíci srpnu bude podepsána smlouva s dodavatelskou firmou a na podzim dojde k prodeji jednotlivých pozemků. Chceme, aby zde spokojeně bydleli zejména místní zájemci, kteří mají k obci bližší vztah.

Oprava střechy na místní kapli se odkládá z důvodu neobdržení dotace. Budeme znovu žádat v dalším možném termínu.

Prázdniny jsou v polovině, ale v měsíci srpnu jsme pro vás připravili 3 kulturní akce. Budou to zmíněné oslavy založení hokejového oddílu, pro děti s rodiči zakončení léta a na úplném konci měsíce tradiční posvícení. Na všechny tyto akce vás srdečně zvou.

V příštím roce budou zahájeny v našem katastru komplexní pozemkové úpravy. Jedná se o úpravy v extravilánu obce. Se všemi dotčenými účastníky budou všechny změny řádně projednány.

Mnozí si jistě povšimli, že některé obecní plochy již nejsou tak často sekány. Snažíme se vyššími porosty udržet vodu v krajině. Problémy s nedostatkem vláhy jsou patrné zejména na našich schnoucích lesích. O pitnou vodu ve veřejném vodovodu se zatím nemusíme obávat. Město Dobruška nechalo vyhloubit nový 120 metrů hluboký vrt nedaleko stávajícího 50 let starého. Ten se začínal částečně bortit. Nyní slouží jako vrt záložní. Vydátnost obou vrtů je dostačující pro požadovaný odběr. To však neznamená, abychom s vodou nešetřili. Ba právě naopak, neplýtvějme s ní! Většina domácností v obci čerpá vodu z vlastní studně, kde však stále ubývá. O používání srážkové vody píšeme na jiném místě zpravodaje.

Přeji všem slunečný, pohodový zbytek prázdnin. *Zdeněk Bendzo*

**Z veřejného zasedání
zastupitelstva obce ze dne
7. 5. 2019**

Usnesení č. 2/2019

Zastupitelstvo obce Semechnice

Schvaluje:

- Uzavření nájemní smlouvy s paní Jaroslavou Čudovou na obecní pozemek p.č. 1052/10, maximálně na dobu 10 let
- Postup hospodaření v obecních lesích podle směrnice „Systém náležité péče obce Semechnice“
- Souhlas obce s žádostí vlastníků zemědělské půdy v k.ú. Semechnice o zahájení komplexních pozemkových úprav.
- Přijetí dotace na vybudování technické infrastruktury v lokalitě „Za potokem,“ – Římský kopec ve výši 10 051 993,82 Kč z MMR

Bere na vědomí:

- Rozpočtové změny č. 1 a č. 2 schváleného rozpočtu roku 2019

Pověřuje:

- Starostu obce k podpisu nájemní smlouvy s paní Jaroslavou Čudovou
- Starostu obce zjistit možnosti udržitelnosti požární jednotky v obci
- Starostu obce k podpisu seznamu žadatelů o provedení komplexních pozemkových úprav v k.ú. Semechnice
- Starostu obce k podpisu Smlouvy o dotaci na budování technické infrastruktury v lokalitě „Za potokem,“ – Římský kopec

VELKOOBJEMOVÝ ODPAD

Od pátku 25. 10. do úterý 29. 10. 2019 bude přistaven kontejner na velkoobjemový odpad (starý nábytek, podlahové krytiny, hadry a pod.) na parkoviště u obecního úřadu a druhý kontejner bude u Trejtnarových čp. 44. Pro místní část Podchlumí bude přistaven vlek u místa tříděného odpadu.

**Z veřejného zasedání
zastupitelstva obce ze dne
26. 6. 2019**

Usnesení č. 3/2019

Zastupitelstvo obce Semechnice

Schvaluje:

- Zveřejněný záměr Dodatku smlouvy o komplexním provozování infrastruktury s AQUA Servisem a.s. – MEMORANDA O SPOLUPRACI PŘI UPLATŇOVÁNÍ REGIONÁLNÍ CENY ZA VODNÉ V RÁMCI CENOVÉ UNIE „DOBRUŠKA A OBCE“
- Prodej pozemku parcelní číslo 1155/5 v k.ú. Semechnice za Kč 25,- za m².
- Směnu pozemků p.č. 681,682,683 a 677/25 v k.ú. Semechnice o celkové výměře 9917m²
- Zastupitelstvo obce Semechnice schvaluje závěrečný účet obce Semechnice za rok 2018 s vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením obce bez výhrad, schvaluje předloženou Závěrečnou zprávu o výsledku hospodaření obce za rok 2018 vypracovanou Krajským úřadem Královéhradeckého kraje – bez výhrad, účetní závěrku obce Semechnice za rok 2018 a inventuru majetku obce za rok 2018.
- Darovací smlouvu pro Hospic Anežky České z Červeného Kostelece ve výši Kč 2000,-
- Dofinancování výstavby technické infrastruktury: lokalita Za potokem, z vlastního rozpočtu obce a z prodeje jednotlivých stavebních parcel.
- Záměr nákupu nového traktúru

Neschvaluje:

- Poskytnutí finančního příspěvku či daru pro Radost, z.s.

Pověřuje:

- Starostu obce k podpisu kupních smluv na prodej pozemků a smlouvy směnné
- Starostu obce k podpisu Darovací smlouvy pro Hospic Anežky České z Červeného Kostelece
- Starostu obce zjistit cenové možnosti nákupu nového traktúru
- Starostu obce k podpisu Memoranda a dodatku č. 16 s Aqua Servisem a.s.

NEBEZPEČNÝ ODPAD

Od 21. 10. 2019 do 22. 10. 2019

bude možné na parkoviště u obecního úřadu odložit nebezpečný odpad. Jedná se zejména o autobaterie, léky, barvy, ledničky, televize, zářivky.

V Podchlumí je možno odpad soustředit na místě bývalého kontejneru.

Nebudou odebírány pneumatiky. Ze zákona má každý pneuservis v okolí za povinnost odebírat použité pneumatiky od svých zákazníků.

SUCHO

Co můžete pro lepší hospodaření s vodou udělat, obzvláště pokud máte rodinný dům a zahradu?

Barely s vodou. Co nejvíc barelů. Každý rodinný dům se zahradou by měl mít retenční nádrž nebo alespoň vsak, do něhož ústí okapy. Každého litru dešťové vody, který oteče do kanalizace, je velká škoda. Na retenční nádrž je nyní možné získat dotaci v rámci programu Dešťovka. Dobrá retenční nádrž není úplně levná, ale jde o velmi účinné opatření a pokud máte zahradu, s její výstavbou byste neměli moc váhat. Není to až tak složité. Co ale můžete udělat třeba i dnes, je instalace nádob na dešťovou vodu k okapním svodům. Sudy na dešťovku koupíte docela levně v každém hobby-marketu. Sudy můžete umístit nejen k okapům, ale také přímo na zahradu. Do sudů na zahradě pak můžete vodu přečerpat pomocí čerpadla a hadice. Voda v sudu přímo na zahradě pak může sloužit na pohotovou závlivku.

PEJSKAŘI, POZOR!

V ulici za firmou PZP jsou osazeny odpadkové koše s pytlíky na psí exkrementy. Jeden je umístěn vedle mostu směrem k rybníku a druhý na elektrickém sloupu na křižovatce před „Vyšehradem“. Tato ulice je silně znečištěna vašimi psími miláčky, proto vás žádáme o úklid.

Upozorňujeme bývalé žáky semechnické školy, že nás počátkem září navštíví paní učitelka Sluková (Vedlichová). Po prohlídce školy budeme besedovat ve sportovním klubu. Rád uvítám každého jejího žáka. Zájemci se mohou hlásit na můj telefon 602 106 616 nebo telefon obecního úřadu 494 668 241. Zdeněk Bendzo

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ KALENDÁŘ PODZIM – ZIMA 2019

So 10
srpen17,00 h. Oslavy 80 let ledního
hokeje v SemechnicíchPá 23
srpen17,30 h. Rozloučení s létem pro
děti i dospěléSo 31
srpen9,00 h. Grand Prix – nohejbalový
turnaj 3členných družstev
20,00 h. Posvícenská zábava se
skupinou ROCKSORRYPo 2
září9,00 h. POSVÍCENÍ - Mše v kapli
s průvodem na hřbitov
12,00 h. Zlatá hodinka (Opočenka)
17,00 h. Taneční zábava (J. Grulich)So 28
září14,00 h. Václavovo kolečko – cyklo-
výlet (v případě nepřízni-
vého počasí v Ne 29. 9.)So 12
říjen15,00 h. Drakiáda na louce za
mostemPá 1
listopad

17,00 h. Dýňování

So. ?
listopad

17,00 h. Přednáška (upřesníme)

Pá 29
listopad17,00 h. Rozsvícení vánočního
stromuČt 5
prosince

Mikulášská nadílka

Čt 19
prosince18,00 h. Vánoční koncert v kapli
Z. SvědíkÚt 31
prosince

9,00 h. Silvestrovský pochod

Občané se ptají

„Bylo zapotřebí stavět na hřišti Sokola kluziště? Co to stálo a jak je plocha využívána? Nedaly se peníze použít na něco potřebnějšího?“

Hřiště místního Sokola vzniklo na pozemku obce v roce 1946. Protože byl pozemek svažité, místní parta hokejistů odorávala na jedné straně zeminu a na druhé ji navážela do roviny. Tato plocha zůstala skoro v nezměněné podobě až do začátku nového tisíciletí. Mantinely si brigádně s místními truhláři postupně stavěli sami sportovci. Zděné kabiny byly též vybudovány zdarma. Poslední přístavba patrové klubovny nad střídačkami proběhla v sedmdesátých letech minulého století pod vedením stavbyvedoucího Jaromíra Dohnala. Tam jsme my, učňové, získávali základy zednického řemesla, a to se nám v pozdějších letech náramně hodilo.

Dřevěná bouda, která sloužila pro sportovce jako šatna, klubovna, sklad apod., byla též z dob poválečných. Když skončilo pohostinství „U Všetěčků“ svoji činnost, bylo rozhodnuto vybudovat místo této boudy zděný sportovní klub. Peníze na něj nebyly, jenom Sokol měl na hospodařený nějaký stavební materi-

ál, proto se začalo stavět brigádně, jenom za občerstvení. Hrubé stavby klubovny se zúčastnilo mnoho místních občanů. Neúčastnili se snad jenom ti, kteří dnes nejvíce kritizují. Vše potom dokončila firma Štěpánek pod vedením stavbyvedoucího Mirka Vencla – našeho bývalého hokejisty. Zbytek dofinancovala obec. To jsem ale odbočil od hřiště samotného.

Udupaná hlína, posypaná masteckým kamenným prachem, to byl povrch místního hřiště. Každý rok zarůstalo travou a plevellem, i po nevydatných deštích se zde tvořily louže a hřiště bylo na několik dní nepoužitelné. Mantinely po čtyřiceti letech (po několika opravách) též dosloužily. Proto vedení obce a Sokola zvažovalo, co s tím udělat. Sháněly se různé dotace, ale vždy neúspěšně. Po několika letech se naskytla šance získat finanční prostředky za pomoci bývalého hráče našeho oddílu, Gustava Gábora. Dotace ze Státního zemědělského intervenčního fondu získal Sokol, ale finančně celou akci zaštitila obec, protože Sokol je nezisková organizace.

Za necelé dva roky byl vybudován současný areál. Cena celého díla (hřiště s umělým povrchem, s mantinely, s tribunou, dětské hřiště, zateplení budovy střídaček s novým topením, zpevněná odvodněná plocha pod stanem, asfaltové, betonové parkoviště a příjezdová cesta) dosáhla

11 mil. Kč. Z toho dotace činila 8,5 mil. Kč. Byla účelově vázána na výstavbu a rekonstrukci veřejných sportovišť. Ze 115 zájemců o dotaci uspělo při bodovém hodnocení pouze 14 organizací. Obec dofinancovala celou akci z obecního rozpočtu bez použití úvěru. Je otázkou, jestli se nemělo postavit hřiště menších rozměrů a tím i za menší peníze. To jsme ale ještě nepředpokládali, že zájem o lední hokej (po 80 letech) a o sport obecně takhle opadne.

Neenávratně pryč jsou doby, kdy s hokejem v obci začínal každý kluk. Potom se pochopitelně prosadili jen ti nejlepší, ale zkusil to každý. Nohejbal jsme kopali přes natažený provaz a hřiště jsme si vyznačili klackem. Krásné vzpomínky nám všem na tuto dobu zůstávají.

Dnes mají všichni občané zdarma zprístupněno celoročně víceúčelové hřiště, když mrzne, tak nastříkaný upravený led. Až na cvičení žáků Sokola a pravidelné hraní nohejbalu zde sportující veřejnost téměř nevidíte. Nedokáží si představit vzpomínky na dětství dnešní mládeže. Snad se doba změní a bude líp

Na dotazy občanů odpověděl Zdeněk Bendzo starosta obce.

Vaše dotazy nám můžete poslat mailem, nebo vhodit do poštovní schránky na obecním úřadě. (red)

Čarodějnice

Venkovní sezonu pro děti otvíráme každoročně ve spolupráci s místními hasiči sletem malých i velkých čarodějnic na hřišti pod stanem. Čarování, kouzlení, tancování, soutěže a potom společný průvod k hranici, kde je čarodějnice a všechno zlo upáleno. Na závěr bylo pro účastníky připraveno malé občerstvení.

Zahradkářská výstava

Na neděli 5. května jsme již poděvaté pozvali drobné pěstitele a prodejce, aby se zúčastnili prodejní zahrádkářské výstavy. Dubnové, téměř letní počasí, bylo začátkem května vystřídáno chladným a nechyběly ani přízemní mrazíky. Tak tomu bylo i tuto neděli. Přesto prodejci dovezli velké množství sadby zeleniny, květin, zahradní keře, bonsaje, nechyběly ani pokojové květiny, květináče a zahradní technika. Návštěvníků bylo tentokrát méně, přesto byli vystavovatelé spokojeni. V posledních letech se nám nedaří zajistit sortiment dřevin a prostředky na ochranu a výživu rostlin. Obracíme se proto na občany s prosbou, zda nemají nějaký tip nebo kontakt na prodejce s tímto zbožím.

Byli jsme na výletě

Tak jako každý rok v měsíci květnu jsme vyrazili. Kam? No přeci na výlet! Jeli jsme s našimi hasiči do Prahy. A co jsme viděli? Na starém ruzyňském letišti (terminál 3) nám ukázali hangáry pro letadla a jejich servis. A protože jsme jeli s hasiči, provedli nás nejmodernější hasičskou zbrojnicí v republice. A že se bylo na co dívat. Viděli jsme, jak stříkají nejmodernější auta při hašení letadel. To byla paráda, až se z toho někomu zatočila hlava.

Z Ružyně nás autobus zavezl na Dejvické náměstí, kde se každý naobědval a odpočinul. A potom začalo naše putování Prahou - Karlův most, Kampa, Staroměstské náměstí a tak různě, jen abychom se včas sešli na Václaváku pod koněm. Potom zase společně metrem k parkujícímu autobusu, který nás odvezl do nymburského pivovaru. A že to není ledajaký pivovar, ale postřížinský, jsme se dozvěděli hned na bráně. Bohumil Hrabal o něm napsal svůj slavný román, který byl později úspěšně zfilmován. Pivo přímo z tanku nám chutnalo, to se musí nechat. A večere ve městě se rovněž povedla, až ji někteří nemohli ani sníst. Nálada byla výborná po celý den, ani se nám domů nechtělo. Už se těšíme na příští rok. Kam asi pojedeme? Děkujeme Vaškovi Kosinovi a Tomáši Sukovi, povedlo se Vám to!

Účastníci zájezdu

Pohádkové putování

Více než sto dětí předškolního a mladšího školního věku se se svými rodiči přišlo pobavit na Pohádkové putování na téma „Z pohádky do pohádky“. V horkém nedělním odpoledni se děti mohly setkat s tradičními, novějšími i moderními pohádkovými postavami, které jim připravily zábavné úkoly.

Byli tu vodníci, král a šašek, čarodějnice, líný Honza. Taký Krakonoš, Trautenberk, Slunečník, Měsíčník a Větrník, ovečka Shaun, Sněhurka, Křemílek a Vochomůrka, kořenářky, Popelka, Dlouhý, Široký a Bystrozraký, Šípková Růženka a čerti. Jezdilo se s trakařem i kolečkem, prolézalo, podlézalo i přeskakovalo. Jinde zase děti musely ukázat své znalosti – například při poznávání bylin v chaloupce babky kořenářky. Na farmě u hospodáře viděly i malá živá housata. Nejmenším účastníkům na některých stanovištích pomáhali jejich rodiče, kteří se při plnění úkolů bavili minimálně tak dobře jako jejich děti.

Na každém stanovišti děti vyhrály drobné ceny, například od perníkové chaloupky si odnesly překrásně vyzdobené perníčky napéčené tradičně Míšou Alimovou a Renatou Šimkovou. Popelka rozdávala oříšky, Sněhurka jablka, Honza zase buchtu. Na konci putování dostal každý soutěžící od čertů i buřtík. Přes horké počasí si její děti samy či za pomoci rodičů opekly na ohničku. Na úplný závěr ještě na děti čekal kolotoč.

O akci připravenou pro místní děti byl i díky pěknému počasí velký zájem a výjimkou nebyli ani návštěvníci z okolí.

Toto zábavné odpoledne bylo připraveno již podeváté. Některá stanoviště se během let opakují, ale vždy je připraveno i něco nového.

Na zajištění této akce je potřeba více než třicet účinkujících. Touto cestou všem děkujeme a těšíme se na spolupráci v dalším roce.

Pouťové odpoledne

Příznivci dobré hudby se o pouťovém odpoledni 16. 6. 2019 sešli na hřišti, kam přijel zahrát Mladý týnišťský big band. Ačkoliv měli hudebníci za sebou celodopolední zkoušku, neubralo jim to na energii. Celým programem nás provedl vtipný konferenciér a skvělý muzikant, dirigent Pavel Plašil. Při uvádění písní

sypal z rukávu historiky ze zákulisí minulých vystoupení Mtbb s menšími či většími hvězdami a trefně glosoval aktuální témata. Také pozval posluchače na pětadvacátý swingový festival do Týniště, který s úspěchem organizuje. Swingové hity zazpívala bezvadná Tereza Myšáková a výborný Michal Procházka. Mtbb, založený v roce 1992, má „podhoubí“ v žácích týnišťské ZUŠ. Kapela se od doby založení rozrostla až do nynější

podoby velkého bigbandu, který se účastní festivalů a přehlídek po celé republice. Je proto škoda, že publikum bylo nepočtené (alespoň z jedné čtvrtiny doplněno přespolními posluchači). Přesto si vytleskalo přídavek. Píseň Hádej, Matyldo, kterou znají snad všichni v podání jednoho z nejlepších swingářů druhé poloviny 20. století Karla Hály, jsme si s chutí zazpívali všichni společně s bigbendem.

Něco z historie ledního hokeje v Semechnicích

ROZHOVOR S NEJSTARŠÍM ŽIJÍCÍM SEMECHNICKÝM HOKEJISTOU PANEM JAROSLAVEM PŘIBYLEM (FOTO Z MLÁDÍ NÍŽE)

Přišla doba, kdy museli mladí na zákopy do Berlína. Pak tedy vzniklo první mužstvo v Semechnicích, Pepa Mervart, Jarka Zářybnický, Pepa Lelek, Ada Cimr, Brěťa Seidel, Venda Hušek, ten byl pak v Praze – to bylo první mužstvo v Semechnicích, které začínalo hrát hokej. A aby se tito kluci vyhnuli brigádám v Německu, tak se dali na to, že byli kontrolní asistenti, jezdili po vesnici a kontrolovali mlíko, kolik krávy nadají. Tuto činnost Němci výjimečně podporovali, protože potřebovali potraviny pro armádu a v Německu tyto potraviny absolutně nebyly, tam byla bída. A tak se to mužstvo rozsypalo a já jsem potom byl u defacto založení družstva nového. Já jsem měl taky na zákopy jít, ale tatínek měl dohodu s panem starostou Vaňkem a já jsem u Vaňkových byl jako pomocná síla. Chodil jsem k nim mlátit. Sláva Remšů pro změnu chodil k Dvořákovi.

A Vašek Martinků v té době co dělal, už hrál za to první mužstvo?

Ten byl doma, protože měli víc polí, než my, takže byl doma jako pomocná síla. A Pepa byl ještě mladší, tak ještě nemusel do zákopů, to ho zachránilo. A tak jsme začali hrát na Semechně, jednou měsíčně jsme se sešli, každý dal 5 korun a celkem nás bylo asi 7. Já, Pepa Martinků, Pepa Hejzlar, Jarina Hušek a další, a tak jsme začali hrát. Pak se k nám přidal Jarka Valášek, Vašek Čuda, a tak vzniklo to další mužstvo, které hrálo na Semechně. Bylo málo uhlí, tenkrát byly uhlenné prázdniny, které trvaly 2 měsíce. Ráno jsme se nasnídali a už jsme klušali na rybník. Tenkrát byly 3 dny před Štědrým dnem tak silné mrazy, že už jsme na Štědrý den mohli bruslit, vůbec nechumelilo, to až v únoru. A takových roků se suchou zimou bylo několik za sebou. Vždy jsme letěli domů jen na oběd a fofrem zpátky na rybník. A to jsme někdy chodili ještě za svitu měsíce bruslit na rybník. Tehdy nám velmi pomohl Karel Martinek, on to byl pojišťovák, který jezdil na motorce, a ten zavedl elektriku na hřiště, tak jsme tam měli 1 žárovku, tak jsme mohli hrát i po večerech nebo v noci. A já jsem tenkrát prodělal spousty angín, věčně jsem byl uhrátý, bruslemi jsme sekali led a ten jsme jedli. Já jsem se učil bruslit asi v 8 letech, v té době už Jarda Valášek a Mirek Seidl hráli za první mužstvo.

Pamatujete si, kdy se dělalo hřiště, prý to bylo z kopečka a bylo nutné spoustu hlíny odorat?

Ta plocha současného hřiště byl takový mokřad, led tam špatně umrzával, paři-

lo se to. Příkopem se tam dostávala voda, až později se kopala studna, ze které se brala voda. Pokud nebylo alespoň -8 stupňů, nemohli jsme led udělat. Byl to mírný svah, proto se musela plocha zplanýrovat, samozřejmě ručně, bez jakýchkoliv strojů. Ale vůbec první hřiště vlastně bylo u Martinků na sádku. Tam Venda vždycy příkop, co šel do potoka, zastavil, zaházal kamením a pustil to na tu plochu a měli jsme první hřiště. Jeden rok se taky hrálo směrem na Podchlumí, někde mezi stromy, olšemi, mezi kterými se hrálo pro radost, tam nebyly zápasy. Pak jsme asi 2 nebo 3 roky hráli na Broumaře, tam bylo taky hřiště, kousek od Semechnic tam, jak je splav směrem k bažantnici. Využívali se koně Lelkových a Voborníkových, jezdilo se po vsi a sháněla se prkna na mantinely. Každý ze sedláků dal prkno stejného rozměru, křídou se na něho napsalo jméno a to se svázelo a z toho se udělaly mantinely zhruba 25 cm vysoké. No a po sezoně se kolikrát stalo, že se musely vzít lodičky a prkna se z Broumaru lovila hákem a zase se prkna vracela. Pak to ale dopadlo taky tak, že majitelé prken už o ně pak takový zájem neměli, nechtěli je vracet, tak se prkna začala skládovat naproti úřadu u Šolcových ve stodole.

No s mantinely bylo spoustu starostí i v budoucnu. Museli jsme s hajným Grulichem na Chlumu vyjednat, nakácet stromy, odklestit, odvést na pilu, pan Ryšavý udělal mantinely, ale my o ně zakopávali. Pak se udělaly asi za 2 roky vyšší. Buď úplně nízké, nebo alespoň metrové, o ty půlmetrové byly největší úrazy.

Jaké máte vzpomínky na Vlastu France, kterého pamatujete od malička?

Mám na něho třeba tuto vzpomínku. Byli jsme v Černčicích na volejbalovém turnaji, tou dobou hrál už hokej v Pardubicích. Sotva jsme sehnali 5 kluků ze Semechnic. Vyhráli jsme několik zápasů, až jsme se probojovali do finále proti Pohoří. V té době ještě s Ledceři nejlepší volejbalové týmy. To už jsem ale hrál jen já a Vlasta, protože ostatní kluci byli ze stat-

ků a museli jet domů krmit. Nikdo s námi nechtěl takto, jen ve dvou hrát, ale nikde nebylo psáno, že se ve dvou nedá hrát volejbal. Tak jsme to nakonec usmlouvali a že se bude hrát. Vlasta chytal servisy a já smečoval. 2 sety jsme vyhráli, tak nám začali přeměřovat síť a vymýšleli různé nápady, jak nám hru znepríjemnit.

A co hokejové začátky Vlasty?

To si pamatuji, byl hodně maličkej jako kluk. A bylo vidět, že má něco víc, než ti ostatní, měl v sobě obrovskou chuť hrát. S Vlastou jsem hrál asi 3 roky obranu. Byl úžasný, dokázal bojovat proti 3 hráčům více než minutu, góly dával. Ovšem když se mu to nepovedlo, musel jsem to převzít já.

A co Vašek Martinek, kdy začal hrát v Krčíně?

Myslím, že když šli kluci do Berlína, tak začal hrát v Krčíně. Chodil na hospodářskou školu do Opočna, tam se potkal s Rýdlem, s ním se domluvil a začal hrát za Krčín. Myslím, že tam hrál víc než 3 roky. Mě mohlo být tak kolem 15 roků, když se vrátil hrát do Semechnic.

Jaké máte vzpomínky, když jste vyhráli přebor v letech 1955–56?

Určitě jako každý, bylo to něco úžasného. Ze začátku jsme ani neznali pravidla hokeje, rozměry branky, co to jsou kanady a tak podobně. Kluci sehnali nějakou brožurku a tak jsme se školili, jak se vlastně hokej hraje. Když jsme začali vyhrávat, tak Opočňáci, Dobrušťáci si z nás dělali sran-

Něco z historie ledního hokeje v Semechnicích

ROZHOVOR S NEJSTARŠÍM ŽIJÍCÍM SEMECHNICKÝM HOKEJISTOU PANEM JAROSLAVEM PŘIBYLEM (POKRAČOVÁNÍ)

du, že my vesničani máme celou zimu zamrzlé hnojniště a máme natrénováno. Ale nic jsme si z toho nedělali.

Divizní družstvo Ramo Pardubice, to byl jeden z posledních zápasů u nás v Semechnicích, a my jsme je porazili 5:3. Zápas shlédlo více než 700 diváků. V Pardubicích se jim smáli, že na vesnici utrpěli takovou prohru.

V té době nemělo Opočno hokej, ani Náchod ještě nehrál hokej. 32:3 jsme třeba porazili Opočno, když začínali. Do Náchoda jsme jezdili na přátelský zápas, po sezóně. Na Semechnice tam bylo vždycky narváno fanoušky. Tak jsme jim tam dali 12 gólů, proto k nám přijet nechtěli. A ještě si domluvili, že tak fatální výsledek nebude ani v novinách.

První mistrák – hráli jsme čtvrtou třídu – zápas na Broumaře mezi Semechnicemi a Náchodem, ale přijeli jen 2 hráči z Náchoda, tak jsme to doplnili našimi hráči, abychom si mohli zahrát. Poté zrušili čtvrtou i třetí třídu a my najednou byli ve třídě druhé. Každý rok jsme postupovali, až do krajšího přeboru, který jsme vyhráli.

První mistrák, který jsem hrál za první mužstvo, to jsme hráli na Opočně, a vyhráli jsme s Novou Vsí u Broumova 24:0 (Broumov neměl hokej). To byl první mistrák.

Venda Hušek taky hodně dělal do sportu, hlavně jako divák a jednou nám přivezl doktora Houbala, a to byl náhradní brankář

LTC Praha a národního mužstva, náhradník Bóži Modrýho, největší brankář všech dob. Proti tomu jsem hrál levého obránce a hrál jsem bez střídání, protože nás bylo málo. Tak jsem od 15 let hrál bez střídání, ale hodně udělaly pravidelné tréninky a trénoval jsem snad do 50 let, jak říká manželka.

Ovšem trénink byl potřeba, musel jsem se naučit střilet ne přímo na brankáře, ale najít si ta správná okýnka, kam se trefit. A techniku jsem trénoval 2 roky, než jsem se odnačil mířit přímo na brankáře.

Do kolika let jste hrál?

Do 50 let, možná ještě déle. Hrál jsem nakonec na Skalce, hráli jsme za JZD Dobré asi 3 roky.

A můj rekord? To byly 3 hattricky, tři zápasy za sebou a v každém hattrick. Bylo to v Úpici, Krčíně a Velkém Poříčí. To my jistě pár kluků závidělo. S Úpici jsme vždycky hráli v Úpici, ne u nás a většinou jsme prohráli. Bylo tam po kolena sněhu, vzali jsme shrnováky, ale bylo nás málo. Pak se zapojili i Úpičáci a zápas se odehrál. Ten den jsem měl tušení, že můj hattrick dopadne. Trošku jsem nakukal jejich brankáře, který mě neznal, aby se radši nechal vystřídat, že Příbyl dnes dá 3 góly. Tak jsme užili i takovou srandu.

Hokejových vzpomínek je opravdu hodně, třeba v Hronově, když byl náš hokej na úpadku, jsme hráli třeba i ve 3 a my se

tam proti nim honili jako blázni. Ale upravili jsme taktiku, hrál jsem i 6 minut v útoku sám proti hronovákům, ale udrželi jsme to na 1:1.

Nebo třeba zápas v Náchodě, pracoval jsem ve Zboží u Dvora Králové. Mužstvo mi ale zapomělo přivést výstroj. V té zimě -12 stupňů jsem jel na motorce na zápas do Náchoda, po cestě jsem pěkně vymrzl a pak jsem zjistil, že nemám brusle, hokejku a nic dalšího. Ale Pepa Lelek mi řekl, ať si vezmu jeho výstroj. V té době mu bylo něco přes 40 a rád to přenechal mě. Jeho brusle mi sedly, byly jak šité na mne, tak jsem celý zápas odehrál místo něj. A pak mě čekala cesta zpátky, zase na motorce.

V Náchodě na Brance jsem ale začal ztrácet rychlost, spojka byla špatná. Baterku jsem neměl, všude tma, co si počít? Tak jsem do kopečka klusem, z kopečka jsem se svezl a směr Zboží. Musel jsem se k tomu postavit sportovně. Domů jsem dorazil až o půl druhé v noci, úplně promrzlý, ale nemoc se mi našťestí vyhnula.

Přepis rozhovoru, který vedl starosta Zdeněk Bendzo a Michaela Vaňková, a byl pro textovou podobu zkrácen.

Pan Příbyl je ve svých 91 letech ve výborné fyzické kondici. Společně s manželkou nás přivítavě přijal ve svém rodinném domku v Solnici.

Něco z historie ledního hokeje v Semechnicích

Vzpomínky Václava Martinka

Poprvé jsme hráli s Dobruškou roku 1940. Bez dresů s Kárníkem v útoku. Prohráli jsme 5:3, protože Dobruška hrála ostře a my byli bez tréninku. Kárník překvapil svou rychlostí, čímž dal góly z dálky, dobře umístěné. Velmi dobře chytal Falta, vyrážel ostrou ránu krkem (bez kukly). V Dobrušce se hrálo pod jatkami.

Odvětný zápas byl hran u nás na sadě za účasti dosti diváků. Dobruška v dresu, my bez dresů, hráno dosti ostře, 5:1 jsme zvítězili. Falta dosti dobře chytal, jinak jsme uspokojivě hráli. Odpoledne jsme hráli s Opočnem, všichni bez dresů, klidně jsme zvítězili 5:3.

První zápas roku 1942 se odehrával na Broumaře. Opočno bylo nově sestavené, s nejlepšími dobušskými hráči. Obě mužstva byla bez dresů, a my bez dobrého brankáře. Ačkoliv jsme byli bez tréninku, lehce jsme zvítězili 7:2.

11. ledna 1942 jsme jeli do Krčina vlakem. My jsme neměli celou sestavu. V brance byl Seidl mladší, v beku Seidl starší a Lelek, v útoku Valášek, V. Marti-

nek a V. Hušek, který přijel na tento zápas až z Prahy. Krčín mohl měnit 3 útoky. Zápas dopadl pro nás dosti dobře, prohráli jsme jen 5:3 (3 góly V. Martinek).

Taky jsme si pozvali na přátelský zápas Tankistu Praha – byla nakládačka a taky upozornění od fandů, ať s nimi nehrajeme, protože brankář má pytlík, do kterého všechny puky chytá. Byl to reprezentační brankář Weber z Kladna a poprvé jsme viděli lapačku a taktický hokej – my jsme až do tohoto zápasu nikdy trénink neměli.

Co je to hokejová víra? Na konci jedné sezóny, bylo to 17 let po odchodu Vlasty France do Pardubic, a to jsme spolu prakticky nemluvili. Jenom jsem v kabině upozornil, že již třetí rok je na stáži v Zábřehu a že bude končit a taky že za nás ještě na podzim bude hrát – nikdo mě nevěřil. V létě ve žních, když jsem jel za kopcem k Chlumu, tak mě tam náš Buckna přepadl – že prej jestli hrajem, že by si s námi zaválel. Ode mě uslyšel akorát to předčasné oznámení toho klukům! A tak zase přišly úspěchy a další přeborník kraje.

Václav a Josef Martinkovi

Ze sportu

Stejně jako v minulých letech, tak i letos uspořádala TJ Sokol jubilejní 30. ročník „Pochodu kolem Semechnic“. Pro zúčastněné byly připraveny tři trasy různé náročnosti (6, 9 a 12 kilometrů) se společným občerstvovacím místem v Podchlumí u mlýna. Tentokrát pochodu nepřálo příliš počasí a některé účastníky před dosažením cíle postihla dešťová přeháňka.

Na konci školního roku jsme uspořádali 19. ročník nočního

nohejbalového turnaje. K prezentaci se dostavilo celkem 14 týmů nejen z okolí, ale přijeli i hráči z Turnova a Jičina.

Pořadatelé rozlosovali týmy do dvou základních skupin a dále do play off postupovaly vždy první čtyři, ostatní tři ze skupin hrály o celkové umístění na 9.–14. místě.

Po skvělém výkonu v celém turnaji se na 1. místě nakonec umístil tým Turnova (foto vlevo). Neztratili se ani domácí hráči z no-

hejbalové bašty Semechnic, když 2. místo obsadili Semechnice X (foto uprostřed), 3. místo Valdagang (foto vpravo) a 4. místo Ruce v bok. Další pořadí: 5. Orel, 6. Dynamo, 7. Mášek Tým, 8. Autisti, 9. Piďosauři, 10. Mokrý banditi, 11. Měněcennost, 12. Pokřikov, 13. Lično Emil, 14. Rohlíkova kocovina.

Pořadatelé děkují místním sponzorům za hodnotné ceny, které obdržely všechny zúčastněné týmy.

Václav Vaněk

Sbor dobrovolných hasičů

Stejně jako každý rok jsme zahájili hasičskou sezónu 8. 5. 2019 na závodech v Houdkovicích. Ženy se umístily na 9. místě a muži na 7. místě. Letos se má celkem uskutečnit 10 závodů v seriálu Podorlické ligy, některé nás ještě čekají.

I letos mohli občané naší vesnice navštívit tradiční akci Den otevřených dveří v hasičárně. Zahnat hlad mohli grilovanými kytami a žízeň studeným pivem. Počasí nám přálo, účast byla hojná.

Další pořádanou akcí bylo právě 5. kolo seriálu Podorlické ligy, které se konalo na místním hasičském hřišti. Přihlášeno bylo 6 družstev mužů a 4 družstva žen. Účast družstev nebyla letos velká, loňské kolo bylo o dva týmy bohatší. Přesto se závody vydařily a po dlouhých letech bylo i počasí bez větru, se kterým jsme se léta potýkali.

Všichni zúčastnění i přihlízející si mohli pochutnat na bohatém ob-

čerstvení. Tradičně bylo pro všechna družstva nachystáno mnoho bohatých cen a žádné družstvo neodcházelo s prázdnou. Naše domácí družstva se umístila na 4. místě v podání žen, muži získali krásné 2. místo.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří si naše akce užili, v neposlední řadě i Obecnímu úřadu obce Semechnice za podporu. Budeme rádi, když v příštích letech na naše akce opět zavítáte.

Michaela Alimová

Semechňák – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává obec Semechnice, www.semechnice.cz, email: semechnice@semechnice.cz. Náklad 300 ks, zdarma do vašich poštovních schránek. Redakční rada: Michaela Vaňková, Zdeněk Bendzo, Miroslava Černíková.

Grafika: Ing. Marcel Kraus. Foto: archiv obce Semechnice